

פסוקי דזמרה

גודל מעלתן ואמירתן עם הציבור

מעלת אמירת פסוקי דזמרה במתנות ובכוונה גדול מאד, כמו שכבר הפליגו חז"ל בתלמוד ובמדרשים, ואחריהם בספרי ראשונים ואחרונים. ועינינו רואות שבדורותינו אנו, נתרשל הדבר, משום שנשכח מהציבור רוס מעלתם ואינם מתבוננים בגודל ענינם.

גם הזהירו הקדמונים לאמרם ביחד עם הציבור מתחילתם ועד סופם ולא שיהא זה עומד בכה וזה עומד בכה, כמו שמביא הרדב"ז בשם הוהר"ז בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת (ח"ו) עכ"ל.

ואחריו הזהירו גדולי דורינו להתחיל להתפלל עם הציבור ביחד ממה טובו כמו שהיה נהוג מקדמת דנא, כמו שהעיד הרה"ק מטאהש זצוק"ל, ז"ל: דהנה בדורות הקודמים... לא היו מתחילין מהורו והיו מתחילין ביחד ממה טובו... (עבודת עבודה דברות קודש ח"ב דף ל). ע"כ לקטנו קצת ממאמרי קדמונים ואחרונים כדי לעורר הלכות לאמרם כראוי עם הציבור בקול ובמתנות ובכוונה.

בשעה שהשכינה באה לבית הכנסת ומצאה אומרים הזמירות, אם מקצתם מאחרין ומקצתם מקדימין, מיד מסתלקת:
ש"ת רדב"ז ח"ג ס' תע"ד, בשם מדרש הנעלם

וכן אותם הקורים פסוקי דזמרה בקול רם ונעים זמר וכו' תפלתם וזמירתם מתקבל בריח ניחוח:
ספר חסידים סימן יח

אין אומרים הזמירות במרוצה כי אם בנחת:
ש"ע סימן לא ס"ח
יוצא מפיו כאילו מונה מעות:
משנ"צ סק"כ
מלה במלה כדי לכוון בהם יפה:
שו"ע ר"ר ס"ג

עיקר תפלה בציבור, בפסוקי דזמרה:
סיפורי מנן הרמ"ח אות כ"ג בשם הרה"ק מצאנדיטשוב זי"ע

א"ר יוסי יהא חלקי עם גומרי הלל בכל יום - דפסוקי דזמרה קאמרינן:
שבת קיח:

יהא אדם מקרב הקב"ה אליו ומרצחו בתשבחות וקילוסין וחוא מתקרב אליו ובעודו קרוב אליו יש לו לתבוע צרכיו:
רש"י צרכות ד: ד"ה זה הסומך
ועי"ז נשמע תפלתו
ישמח משה ואתחנן ד"ה הצעל הטורים

הקליפות מבטלים לעלות התפלה ועי" פסוקי דזמרה מכריתים אותם:
משנ"צ ס' ל"ד סק"ה

מצות זו כך הוא שיהא אדם מתחנן ומתפלל ומגיד שבחו של הקב"ה ואחר כך שואל צרכיו:
רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"ב

לעולם יסדר אדם שבחו של מקום ואחר כך יתפלל:
צרכות ל"ב
שישעך בעצמו שכל מה שהקב"ה עושה עמו חסד קל כל היום ולא יבקש כי אם מתנת חינוך:
כלי יקר דברים ג, כד